

üzleti bevétele után kiszabott általános forgalmi adót fenn kellett tartani.

A pernek felperes részéről való letétele a követelésről való lemondással egyenlő hatályu s az a végzés, mellyel a váltó fizetési meghagyás hatályon kívül helyeztetett, olyan jogerős újabb bírói határozat, amely megszünteti a váltó fizetési meghagyással marasztalt alperes illetékfizetési kötelezettségét. (Közigazgatási Bíróság 11.041/1925. P. szám.) A per bírósága a ... sz. a. hozott végzésével a felperes részvénytársaságnak perletételt tudomásul véve, a panaszlók ellen kibocsátott azon váltófizetési meghagyást, mely után a megtámadott illeték a panaszlók terhére kiszabott, hatályon kívül helyezte és a felperest a per költségeinek viselésére kötelezte.

Minthogy a pernek a felperes részéről való letétele a követelésről való lemondással egyenlő hatályu s az a végzés, mellyel a váltófizetési meghagyás hatályon kívül helyeztetett és a felperes a perköltségek viselésére köteleztetett, noha a pp 390. §-a ellenére nem ítélet alapján hozott meg, oly jogerős újabb bírói határozatnak tekintendő, mely az 1914. évi XLIII. t.-c. 60. §-a értelmében megszünteti a váltófizetési meghagyással marasztalt alpereseknek illetékfizetési kötelezettségét, ez alapon jogosan igénylik a panaszlók a terhükre kiszabott illeték törlesztését.

A panaszlók illetékfizetési kötelezettségét akkor is megszüntnek kellene tekinteni, ha a perbíróság végzése határozati illeték alá eső ítéletnek nem minősítették, mert az 1914. évi XLIII. t.-c. 20. § 3. bekezdése értelmében a felperesnek követeleséről való lemondása esetében egyességi illeték jár, melyet azon törvény 55. §-a értelmében a perköltségekben marasztalt felperes köteles viselni.

Peres eljárásban az illeték megállapításánál a keresetlevél beadása napján fennállott értéket kell alapul venni. (Közigazgatási Bíróság 11.479/1925. P. sz.) A panaszolt határozat indokolásában felhívott 1924. évi 5001. P. M. számú rendelet 3. §-ának 2. pontja, amelyben a zárjel közötti felsorolás nem részletes, hanem csak példászerű, amit a „stb.” kifejezés nyilvánvalóvá tesz, nem érinti az 1924. évi XLIII. t.-c. 31. §-a első bekezdésének azt a rendelkezését, hogy peres eljárásban az illetékek megállapításánál a keresetlevél beadása napján fennállott értéket kell alapul venni.

Ennélfogva és mert a kiszabás alapjául szolgált ítélet az 1924. évi július hó 19-én az évi haszonbérnek 142½ mm. buzával való felemelése iránt benyújtott kereset tárgyában hozott, tekintettel arra, hogy ez időpontban egy mm. buza ára a felterjesztő jelentésben nem kifogásolt panaszbeli előadás szerint 400.000 korona s így a per tárgyának értéke 57.000.000 korona volt, amely a már említett rendelettel kiadott átszámítási táblázatban 1924. évi július havára kitüntetett 17.600-as viszony számmal eszközölt átszámítás mellett 3244 aranykoronának felel meg, a panaszosok által fizetendő illetéket a hivatkozott rendelet 8. §-a alapján eszközölt kikerekítés mellett 3240 K-tól 3%-kal = 97,20 fillérben (arany) kellett megállapítani.

A váltó csak akkor fizetési eszköz, ha az árunak kikötött ellenértéke gyanánt fizetesként adatik; a fedezeti váltó alapján nem lehet forgalmi adót követelni. (Közigazgatási Bíróság 17.915/1925. P. szám.) Az 1921:XXXIX. t.-c. 31. §-ának (1) bekezdése szerint az adó alapja a szállított áruk ellenértéke fejében teljesített fizetések összege, a (3) bekezdés szerint pedig az